

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.321 van 27 juni 2000
in de zaak A. 65.130/VII-13.337.**

In zake : Marcel COBBAERT,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marcel COBBAERT op 11 augustus 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 27 april 1995 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij zijn beroep tegen het besluit van 3 januari 1991 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de gedeeltelijke weigering van de vergunning voor het uitbreiden van zijn varkenshouderij, gelegen aan de Polderdijk 10 te Zandvoorde, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 60.550 van 27 juni 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. PROV00ST;

Gelet op de beschikking van 23 september
1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en
van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van de verzoeker;

Gelet op de beschikking van 10 mei 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 mei 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
P. VAN WESEMAEL die, loco advocaat M. DENYS verschijnt
voor de verzoeker en van advocaat M. COTTIELS die, loco
advocaat J. NIJS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat de memorie van antwoord werd
ingediend buiten de door het procedurereglement
toegekende termijn en derhalve uit de debatten wordt
geweerd;

2. Feiten

Overwegende dat met het bestreden besluit aan de verzoeker onder meer de milieuvergunning geweigerd wordt om zijn varkenshouderij uit te breiden met twee nieuwe varkensstallen voor elk 600 dieren; dat de weigering is gestoeld op de volgende motieven :

"Overwegende dat de inrichting is gelegen in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een uiterst bijzondere bescherming vergt, met name de zone 'Noordzeekust'; dat volgens de huidig gehanteerde technische criteria en om sanitaire redenen in een dergelijke zone de uitbreiding met varkens van een gemengde veehouderij slechts kan toegelaten worden mits deze uitbreiding resulteert in een gesloten varkenshouderij en mits het totaal aantal varkens beperkt is tot maximum 900; dat de inrichting waarvoor de aanvrager vergunning beoogt te bekomen, in totaal 2.200 varkens omvat ouder dan 10 weken, en 200 gespeende biggen allemaal mestvarkens zijn en het bedrijf geen gesloten karakter heeft;

Overwegende dat de gevraagde uitbreiding bijgevolg niet beantwoordt aan de thans gehanteerde technische criteria";

3. Gegrondheid van het beroep

3.1. Overwegende dat het eerste middel luidt als volgt :

"Eerste middel, genomen uit de schending van artikel 10, eerste lid van het ARAB, uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen, uit de schending van artikel 7 van het Décret d'Allarde van 2-17 maart 1791, uit de schending van artikel 43 van het milieuvergunningsdecreet, uit de schending van het rechtszekerheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, wegens gebrek aan de rechtens vereiste feitelijke grondslag, en wegens machtsoverschrijding.

Doordat aan beroeper de exploitatievergunning voor de uitbreiding van het bedrijf met twee stallen wordt geweigerd, om de enkele reden dat de inrichting van beroeper zou gelegen zijn in 'een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een uiterst bijzondere bescherming vergt', waarbinnen een inrichting als

deze van beroeper onder geen beding nog zou kunnen uitbreiden.

En doordat de minister in de bestreden beslissing tegelijkertijd bevestigd dat beroeper alle waarborgen verstrekt voor een ecologisch verantwoorde afzet van de geproduceerde mest.

Terwijl de notie 'kwetsbare zone' die in de bestreden beslissing gehanteerd wordt als weigeringsmotief, niet voortvloeit uit enige wettelijke of reglementaire bepaling.

En terwijl dit begrip klaarblijkelijk is overgenomen uit het Vlarem II-besluit, dat op datum van de bestreden beslissing niet van kracht was (de eerste versie was vernietigd door de Raad van State en de herziene versie was nog niet goedgekeurd door de Vlaamse regering).

En terwijl de normen uitgevaardigd in toepassing van het milieuvergunningsdecreet krachtens artikel 43 van dit decreet niet van toepassing zijn op aanvragen ingediend vóór de inwerkingtreding van het decreet, zoals de aanvraag van beroeper die nog onder het regime van het ARAB ressorteert.

En terwijl aan beroeper dus de vergunning wordt geweigerd omwille van een algemene reden die nergens in het bestreden besluit wordt verantwoord of gemotiveerd.

En terwijl nochtans aan de principiële vrijheid van handel en nijverheid, gedecreteerd door artikel 7 van het Décret d'Allarde van 2-17 maart 1791, slechts perken kunnen gesteld worden die voortvloeien uit een wet of een reglement.

En terwijl het weerhouden weigeringsmotief, in zoverre dit aldus zou moeten begrepen worden dat in genoemde zone geen bijkomende mestproduktie zou mogen toegestaan worden, in flagrante tegenspraak is met de uitdrukkelijke affirmatie in het bestreden besluit dat beroeper volledig voldoet aan alle vereisten qua ecologisch verantwoorde afzet van de geproduceerde mest.

En terwijl het bestreden besluit dan ook is aangetast door machtsoverschrijding gezien het zich baseert op een verboden, minstens een niet-afdoend weigeringsmotief";

3.2. Overwegende dat de vermelde "huidig gehanteerde technische criteria" nergens worden gespecificeerd; dat de auditeur in zijn verslag terecht heeft vastgesteld dat het sub 2 weergegeven weigeringsmotief impliciet doch zeker toepassing maakt van de afstandsregels vervat in het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor

hinderlijke inrichtingen (het oorspronkelijk Vlarem II); dat de verwerende partij geen laatste memorie heeft ingediend en deze vaststelling evenmin heeft betwist ter terechtzitting; dat met het arrest inzake de v.z.w. KONINKLIJK VERBOND DER BELGISCHE SCHUTTERSVERENIGINGEN, nr. 52.260, van 16 maart 1995, de Raad van State het voormeld besluit van 7 januari 1992 heeft vernietigd; dat het bestreden besluit derhalve is gesteund op een reglementaire bepaling die in rechte geacht moet worden nooit te hebben bestaan; dat het middel in zoverre gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 27 april 1995 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij het beroep dat Marcel COBBAERT had aangetekend tegen het besluit van 3 januari 1991 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de gedeeltelijke weigering van de vergunning voor het uitbreiden van zijn varkenshouderij, gelegen aan de Polderdijk 10 te Zandvoorde, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.